

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 592/2022-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 1 Tos 89/2021 z 30. novembra 2021 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti [REDAKOVANÉ] o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručitou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) 2. marca 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho základného práva na verejné prerokovanie veci v jeho prítomnosti čl. 48 ods. 2 ústavy uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1 Tos 89/2021 z 30. novembra 2021 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému na ďalšie konanie. Ústavný súd tiež požiadal o ustanovenie právneho zástupcu pre toto konanie.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol odsúdený za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. d) Trestného zákona.
3. Sťažovateľ podal návrh na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci, o ktorom Okresný súd Komárno (ďalej len „okresný súd“) rozhodol uznesením č. k. 3 Nt 23/2020-207 z 3. augusta 2021 tak, že ho odmietol.
4. Proti označenému uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že uznesenie okresného súdu zrušil a sám návrh

sťažovateľa odmietol, a to z dôvodu opravy formálneho nedostatku vo výroku (absencia citácie príslušného zákonného ustanovenia, pozn.).

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že jeho právnej zástupkyni nebolo umožnené oboznámiť sa s obsahom súdneho spisu, resp. že všeobecné súdy mu súdny spis úmyselne zatajovali. Ďalej namieta, že všeobecné súdy mu neumožnili predniesť a vykonať viaceré dôkazy, a to rôzne rozhodnutia vnútroštátnych a zahraničných súdov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľa:

6. Sťažovateľ v petite svojej ústavnej sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na verejné prerokovanie veci v jeho prítomnosti čl. 48 ods. 2 ústavy. K namietanému porušeniu svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy však neuvádza žiadnu konkrétnu právnu argumentáciu, čo by samo osebe zakladalo dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti v tejto časti z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí (odôvodnenie namietaného porušenia základného práva). S ohľadom na obsah ústavnej sťažnosti ústavný súd tak námietku porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy považoval za podpornú argumentáciu k námietke porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Práve základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy umožňuje ústavnému súdu prieskum napadnutého uznesenia v rozsahu, akého sa sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti domáha.

7. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ods. 1 ústavy; III. ÚS 331/04, III. ÚS 156/06, II. ÚS 442/2014).

8. Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, avšak musí dať odpoveď na otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam (II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04). Ak ide o argument, ktorý je vo veci rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (II. ÚS 410/06, IV. ÚS 279/2018).

9. Pokiaľ ide o prvú námietku sťažovateľa týkajúcu sa odopretia prístupu k súdnemu spisu, krajský súd uviedol (s. 5 napadnutého uznesenia), že obhajkyňa sťažovateľa nahliadla do súdneho spisu 22. júla 2021 s tým, že si zo spisu vyhotovila aj vlastnými prostriedkami fotokópie, pričom

zo záznamu nevyplýva, že by namietala nepripojenie hlavného súdneho spisu sp. zn. 11 T 66/2014. Od tejto doby až do dňa, keď okresný súd rozhodol (3. augusta 2021), sa podľa krajského súdu v spise nenachádza žiadne podanie obhajkyne alebo sťažovateľa signalizujúce takéto nedostatky týkajúce sa nahliadnutia do spisu. V súvislosti s výkonom obhajoby krajský súd zdôraznil, že táto je daná výlučne na samotnej aktivite obhajcu (resp. odsúdeného), ktorý obhajobu vykonáva. Vzhľadom na uvedené krajský súd konštatoval, že postupu ani rozhodnutiu okresného súdu nemožno v tomto ohľade nič vyčítať.

10. Ústavný súd konštatuje, že závery krajského súdu sa v okolnostiach tohto prípadu nejavia byť nedostatočné či arbitrárne, ako to namieta sťažovateľ. Ak totiž právna zástupkyňa sťažovateľa (obhajkyňa) nadobudla presvedčenie, že sťažovateľa v konaní o povolenie obnovy trestného konania nemôže plnohodnotne zastupovať bez oboznámenia sa s príslušným (hlavným) súdnym spisom, mala v tomto smere sama podniknúť určité kroky, napr. uvedené skutočnosti namietať po nahliadnutí do súdneho spisu. V opačnom prípade sa predmetná námietka vznesená až v konaní pred krajským súdom javí ako účelová.

11. Vo vzťahu k druhej námietke sťažovateľa o tom, že všeobecné súdy mu neumožnili predniesť a vykonať viaceré dôkazy (rôzne rozhodnutia vnútroštátnych a zahraničných súdov), ústavný súd konštatuje, že z predložených dokumentov nevyplýva, že sťažovateľ by túto svoju námietku uplatnil vo svojej sťažnosti krajskému súdu.

12. Z ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že ak sťažovateľ v rámci ochrany svojich základných práv a slobôd uplatní v konaní pred ústavným súdom argumentáciu, ktorú mohol predniesť, ale nepredniesol v konaní pred všeobecnými súdmi, ústavný súd na jej posúdenie nemá právomoc (III. ÚS 135/03, III. ÚS 201/04, IV. ÚS 266/08, II. ÚS 462/2012).

13. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) a g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

III.2. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu:

14. Sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie o jeho ústavnej sťažnosti.

15. Navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, možno ustanoviť právneho zástupcu za kumulatívneho splnenia dvoch podmienok, a to (1) ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a (2) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

16. Odhliadnuc od prípadného splnenia prvej podmienky, ktoré nebolo pred ústavným súdom preukázané, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že v tomto prípade už na prvý pohľad nie je splnená druhá podmienka na vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, keďže na základe už uvedeného ide u sťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

17. Ústavný súd preto žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2022

Miloš Mad'ar
predseda senátu